

РЕШЕНИЕ

№ 7715

гр. София, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5301** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на М. Я. М., подадена чрез адв. Г., срещу Решение № 1040-21-356 от 17.05.2022 г. на директора на ТП на НОИ - С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-12686-2 от 04.04.2022 г.; Разпореждане № 214-00-12686-3 от 04.04.2022 г. и Разпореждане № 214-00-12686-4 от 04.04.2022 г. на ръководителя по осигуряването за безработица в ТП на НОИ- С. град, с които е отменено издадено предходно разпореждане за отпускане на ПОБ; отказано е ПОБ по заявление по чл. 54а от КСО и е разпоредено възстановяване на получено парично обезщетение за безработица в периода от 28.11.2017 г. до 27.09.2018 в размер на б 948,38 лв. - главница.

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на оспореното решение и на потвърдените с него разпореждания при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона.

Оспорват се изводите на решаващия административен орган, че жалбоподателят няма качество на осигурено лице по смисъла на §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО във връзка с чл. 10, ал. от КСО. Сочи се още, че дори и след заличаване на данните при последния осигурител не се изключва правото му по чл. 54а КСО, тъй като за упражняването му не е необходимо осигуряването да е налице непосредствено преди сезиране на

компетентните органи. Претендира се отмяна на оспореното решение и потвърдените с него три броя разпореждания на ръководителя по осигуряването за безработица, както и присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адв. Д., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, претендира присъждане на разноски съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез юрк. Б., моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Относно поисканите разноски за адвокатско възнаграждение, прави възражение за прекомерност като поддържа, че реалното заплащане на същите не е доказано по надлежен ред. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, Трето отделение, 44 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 30.11.2017 г. (л. 34) М. Я. М. е сезирал административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложил заповед № 00000001/27.11.2017 г., издадена от осигурител „ХУСА ФАМА“ ЕООД /л. 35/, за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от 28.11.2017 г., на основание чл. 71, т. 1 от Кодекса на труда (КТ).

Видно от справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. № 214-00-12686-1/30.11.2017 г. (л. 33) към заявлението е приложен и копие от документ за лична банкова сметка.

С разпореждане № 214-00-12686-1 от 04.12.2017 г. /л. 32/, на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, на жалбоподателя е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 28.11.2017 г. до 27.09.2018 г. в размер на 33,73 лв. дневно.

Във връзка с извършен последващ контрол по разходите на ДОО от контролните органи на ТП на НОИ-С. град на подадените от „ХУСА ФАМА“ ЕООД данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход, във връзка с постъпил сигнал за извършване на пълна финансова ревизия на дружеството по разходите на ДОО са установени нови обстоятелства за този осигурител.

О. последващ контрол на осигурителя по разходите на държавното обществено осигуряване, приключил с Констативен протокол (КП) №КВ-5-21-01033398 от 15.11.2021 г. (л. 27 и сл.), изготвен от контролен орган при ТП на НОИ-С. град, в който са отразени и резултатите от приключили проверки и процедури от страна на компетентните институции, в т.ч. Национална агенция за приходите и Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.

Установено е, че дружеството е регистрирано в ТРРЮЛНЦ на 23.03.2012 г., на основание У. акт на еднолично дружество с ограничена отговорност „ХУСА ФАМА“ ООД от дата 20.03.2012 г., с управител и едноличен собственик на капитала - Л. Й. Х.. На 11.05.2017 г. в ТРРЮЛНЦ е вписано извършено прехвърляне на дружествени дялове на К. Н. И.. Последният, с договор за управление от 03.05.2017 г., е вписан за управител, като е вписан и нов адрес по седалище на дружеството - [населено място], район „К. село“, [улица], ет. 2, считано от 17.07.2017 г. В периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г. „ХУСА ФАМА“ ЕООД не притежава банкови сметки, последната

банкова сметка на дружеството е закрыта на 12.09.2012 г. В КП е констатирано, че след фискалните устройства на дружеството са отразени обороти в м. 07.2017 г., тъй като са регистрирани отчети единствено на 13.07.2017 г. до 14.08.2017 г. Документите на дружеството са подавани по електронен път с КЕП от дата 14.02.2017 г. Дружеството е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. и 2018 г. При извършена справка в Търговски регистър е установено, че са вписани годишни финансови отчети на „ХУСА ФАМА“ ЕООД за периода 2012 г. - 2017 г. по партидата на дружеството. При извършена справка в Публичен регистър на ИА „Главна инспекция по труда е установено, че от дружеството не е подадена декларация по чл. 15 от ЗЗБУТ за лицата, които са назначени по трудово правоотношение

В КП, след извършен анализ на наличната информация за „ХУСА ФАМА“ ЕООД, от страна на контролните органи е констатирано, че в Регистър трудови договори са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за 12 лица чрез дружество „ХУСА ФАМА“ ЕООД за периода от м. 07.2017 г. до м. 04.2019 г. Всички трудови правоотношения са прекратени с уведомления до м. 09.2019 г. включително. За М. е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен трудов договор с „ХУСА ФАМА“ ЕООД на длъжност „консултант по управление“, с дата на сключване 06.11.2017 г. Трудовото правоотношение е прекратено, считано от 28.11.2017 г. Подавани са и данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за лицата с код за вид осигурен „01“, в т.ч. и за М. М. за периода от 06.11.2017 г. до 27.11.2017 г. вкл. В тази връзка е посочено, че за лицето са налице и данни, чрез трети дружества, но за длъжности „общ работник“, „шофьор цистерна“ и „шофьор тежкотоварен автомобил“. Констатирано е, че за част от лицата осигурителният доход е в размер равен/близък до максималния осигурителен доход, съгласно ЗБ на ДОО за съответната година. За периода от м. 07.2017 г. до м. 08.2019 г. няма внесени осигурителни вноски за фондовете на ДОО.

За изясняване на правнозначими обстоятелства от контролните органи при ТП на НОИ - С. град са изпратени задължителни предписания за събиране на сведения и пояснения по реда на чл. 44 - 46 от АПК до наетите по трудови правоотношения лица, в т.ч. и за М. Я. М.. Същият не е предоставил сведения относно трудовата му заетост в „ХУСА ФАМА“ ЕООД, което е прието от контролния орган за отказ от участие в административното производство.

Направените по-горе установявания по отношение на осигурителя са мотивирали контролните органи да обосноват извод, че „ХУСА ФАМА“ ЕООД не е извършвало стопанска дейност по смисъла на Търговския закон за периода от 2017 г. до 2019 г., която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ, т.е. декларирани са данни в Р. без основание.

На дружеството „ХУСА ФАМА“ ЕООД са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01033411/15.11.2021 г. за заличаване на подаваните данни по реда чл. 5, ал. 4 от КСО в т.ч. и за М. Я. М. за периода от 06.11.2017 г. до 27.11.2017 г.

Поради неизпълнението на влезлите в сила задължителни предписания от страна на „ХУСА ФАМА“ ЕООД са предприети действия от НОИ за служебно заличаване на данните по реда на Наредбата на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

След извършеното служебно заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за М., от страна на контролните органи е прието, че той не е бил осигурено лице по

смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО към момента на подаване на заявлението за отпускане на ПОБ, тъй като данните послужили при преценката относно правото му на ПОБ, са заличени.

Предвид представените нови доказателства от извършената проверка, в т.ч. заличените данни за жалбоподателя за периода от 06.11.2017 г. до 27.11.2017 г., въз основа на които е определено правото на ПОБ и срока за изплащането му, длъжностното лице по осигуряването за безработица, на основание чл. 54ж, ал.2, т. 1 от КСО, е постановило разпореждане № 214-00-12686-2 от 04.04.2022 г. /л. 22/, с което влязлото в сила разпореждане за отпускане на ПОБ е отменено.

С разпореждане № 214-00-12686-3 от 04.04.2022 г. /л. 21/, на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО, е постановен отказ за отпускане на такова обезщетение по подаденото на 30.11.2017 г. заявление.

На основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО - поради получени нови данни, които имат значение за определяне правото, размера и срока на изплащане на ПОБ, с разпореждане № 214-00-12686-4 от 04.04.2022 г. е разпоредено на жалбоподателя да възстанови неоснователно изплатеното му ПОБ в размер на б 948.38 лв. - главница, за периода от 28.11.2017 г. до 27.09.2018 г.

След оспорването им от страна на М. М. същите са потвърдени с Решение № 1040-21-356/17.05.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. - град. По постъпилата срещу това решение жалба е образувано настоящото съдебно производство.

В хода на съдебното производство е представена административна преписка в цялост, както и Заповед № 1015-21-222/03.08.2021 г. /л. 154/ на директора на ТП на НОИ - С. град, с която на В. С. П. са възложени функциите на административен орган по чл. 54,ж, ал. 1 и ал. 3 и във вр. чл. 114, ал. 1 от КСО.

Приети от съда са и представените от процесуалния представител на жалбоподателя писмени доказателства с молба от 22.06.2022 г., в това число: Трудов договор № 00000002/06.11.2017 г. между „Хуса Фама“ ЕООД, в качеството на работодател, и М. М., в качеството му на служител; Ведомост за работна заплата; Р.-платежна ведомост (без подпис); Справка по чл. 62, ал.5 от КТ с вх. № 22388173633482 от 08.11.2017 г.; Служебна бележка, относно проведен на 06.11.2017 г. при „Хуса Фама“ ЕООД начален инструктаж; Длъжностна характеристика, която не е подписана; Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение с М. М. с № 00000001 от 27.11.2017 г., на основание чл. 71, ал.1 от КТ; Трудова книжка серия Г, № 050801 на М. М.; многобройни писмени доказателства - фактури за извършена работа, по които „Хуса Фама“ ЕООД е доставчик, договор от 02.10.2017 г. с „Дентал Трибюн България“ ЕООД, ведно с поръчка, приемо-предавателен протокол и пр., както и Справка по чл. 62, ал.5 от КТ с вх. № 03388173031740/17.03.2017 г. и Свидетелство за регистрация на фискално устройство в НАП, с потвърждение № 3836191 на 13.07.2017 г., договор за абонаментно обслужване на касови апарати с фискална памет № 18109/13.07.2017 г., фактури и счетоводни документи на „Хуса Фама“ ЕООД и др.

Административен съд - София-град, след като съобрази събраните в хода на производството доказателства, които прецени с оглед доводите и становището на страните, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения

административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО - директора на ТП на НОИ - С. град.

Потвърдените разпореждания също са издадени от компетентен орган - ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ-С. - В. П. (съгласно Заповед № 1015-21-222 от 03.08.2021 г. – л. 154). Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпорежданията са издадени от ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С., който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 за отпускане на обезщетение може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на обезщетението.

Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

На следващо място, според приложимата в конкретния случай разпоредба на чл. 54а, ал. 1 от КСО правото на парично обезщетение за безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; нямат отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст или професионална пенсия за ранно пенсиониране и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по чл. 4 от същия кодекс.

Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 от КСО постановява, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок от 7 дни от тази дата.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. „Осигурено лице“ (§ 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО) е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

В случая, след извършени служебни проверки е преценено от административния орган, че жалбоподателят М. не е упражнявал трудова дейност, съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО и не се явява осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО за периода 06.11.2017 г. до 27.11.2017 г.

Настоящият състав намира за основателни възраженията в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на решението на директора на ТП на НОИ - С. град и потвърдените с него разпореждания.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че М. не е бил уведомен и не е участвал в производствата по издаване на административния акт, с който е отменено първоначалното разпореждане за отпускане на обезщетение.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейност възложена на НОИ, но макар работниците/служителите, за които са подавани данни от работодателя за сключени трудови договори, да не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност, осигурителните права на тези работници и служители могат да бъдат засегнати по негативен начин от резултатите, установени при последващи проверки. Вярно е, че при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител и само той може да бъде адресат на административния акт, издаден в резултат на проверката - задължителни предписания, които са влезли в сила (а и не са предмет на настоящото дело). В това производство органът не дължи връчване на жалбоподателя на констативния протокол от проверката и задължителните предписания, дадени на осигурителя „ХУСА ФАМА“ ЕООД.

Съдът споделя обаче виждането, че в производството по издаване на Разпореждане № 214-00-12686-2 от 04.04.2022 г., с което е отменено издаденото и влязло в сила предходно разпореждане за отпускане на ПОБ № 214-00-12686-1 от 04.04.2022 г. за отпускане на ПОБ, както и Разпореждане № 214-00-12686-3 от 04.04.2022 г., с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО по заявлението на М. от 30.11.2017 г. и Разпореждане № 214-00-12686-4 от 04.04.2022 г., с което е разпоредено възстановяване на полученото парично обезщетение за безработица в периода 28.11.2017 г. до 27.09.2018 г. в размер на 6 948,38 лв. - главница, административният орган е следвало да уведоми М. за започналото производство и да му предостави възможност да се защити и евентуално да ангажира доказателства.

В случая производството за издаване на разпореждане по чл. 54ж от КСО е започнало служебно, не по заявление на жалбоподателя по делото, но с него пряко се засягат права и законни интереси на осигуреното лице - отменят се предоставени му вече и упражнени от него права на обезщетяване за безработица. Наред с това, с Разпореждане № 214-00-12686-4 от 04.04.2017 г. са му установени публични вземания за недължимо изплатени обезщетения в размер на 6 948,38 лв. Тъй като в КСО липсват специални разпоредби за започване на това административно производство, то административният орган, в изпълнение на чл. 26 АПК и по реда на чл. 18а АПК, е следвало да уведоми известното му заинтересовано лице М. Я. М., който в това производство не е заявител, но за когото, като резултат са възникнали публични задължения, като при отказ за доброволно изпълнение, сумата по разпореждането и лихвите върху нея подлежат на прихващане от изискуеми вземания на лицето от ДОО и/или на принудително изпълнение на чл. 110, ал. 5, т. 1 от КСО или по реда на ДОПК. Неуведомяването е лишило жалбоподателя от възможност за защита в производството по издаването на

неблагоприятните за него административни акта и това представлява съществено административнопроцесуално нарушение, което не може да се санира чрез правото на обжалване. Участието на едно заинтересовано лице в административното производство по установяване на публични задължения (в случая към НОИ) е основно негово право и то следва да му бъде осигурено от административния орган, независимо от наличието на данни, свързани със спора по същество - извършвал ли е дейност работодателя, възникнало ли е валидно осигурително отношение, което да е основание за обезщетяване при безработица. Административният орган не е направил проверка дали „Хуса Фама“ ЕООД е извършвало търговска дейност по време на производството по отпускане на обезщетението, макар да е разполагал още тогава със съответните правомощия и възможности, в рамките на служебното начало. Възстановяването на суми, за които не е изследвано дали и как са получени - добросъвестно или не, тъй като лицето е потърсено едва за връчване на спорните по делото разпореждания, представлява установяване на негови нововъзникнали, в резултат на извършена на друго лице проверка, задължения към НОИ. Наред с това при постановяване на решението си директорът не е обсъдил наведените от жалбоподателя възражения относно наличието на предпоставките за упражняване на право на ПОБ, както и извършване на служебна проверка за внесени осигурителни вноски в периода 15 месеца преди ноември 2017 г. Допуснатите нарушения на административнопроизводствените правила са съществени, тъй като ако те не бяха допуснати, би могъл да се издаде акт с различно /противоположно/ съдържание на настоящото.

На следващо място съдът намира, че при постановяване на оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са допуснати нарушения на материалния закон, което е основание за отмяна акта по чл. 146, т. 4 АПК по следните съображения:

Спорният между страните въпрос е дали лицето, което претендира, че е било осигурено, действително е извършвало трудова дейност, съответно налице са били спрямо него предпоставките за отпускане на ПОБ, съответно законосъобразно ли е отменено разпореждането, по силата на което му е изплащано ПОБ, респ. законосъобразен ли е отказът за изплащане на претендираното обезщетение и дължи ли възстановяване на изплатената сума от 6948,38 лева.

За да отговори на тези въпроси съдът следва да съобрази приложимата в процесния случай редакция на чл. 54а, ал. 1 КСО, съгласно която право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които отговарят на другите кумулативни материалноправни предпоставки за отпускане на ПОБ, предвидени в чл. 54а, ал. 1, т. 1-3 от КСО.

Жалбоподателят поддържа, че дори и да бъде прието за доказано заличаването на данните от осигурителя „Хуса фама“ ЕООД за периода 06.11.2017 г. – 27.11.2017 г., то същият отново е отговарял на изискванията за получаване на ПОБ предвидени в чл. 54а, ал. 1 от КСО. Съдът намира тези оплаквания за основателни.

Следва да се подчертае в случая, че заличаването на данните при последния работодател не изключва правото по чл. 54а КСО, тъй като за упражняването му законодателят не предвижда осигуряването да е налице непосредствено преди сезиране на административния орган.

В настоящия казус административният орган не е съобразил релевираните и в жалбата до решаващия орган и въведени и пред настоящата инстанция възражения на М., досежно наличието на трудов и осигурителен стаж в „Скорпио ойл транспорт“ ООД през периода от 19.03.2014 г. – 20.03.2017 г., както и в „Трейднет Варна“ ЕООД 20.03.2017 г. – 27.10.2017 г., като не е изложил никакви мотиви касателно това обстоятелство. Обстоятелството, че през периода 06.11.2017 г. – 27.11.2017 г. М. не е бил осигурено лице, не води до извод за недобросъвестно упражнено от негова страна право на ПОБ при положение, че е изпълнявал условията по чл. 54а, ал. 1 от КСО (в този смисъл Решение № 2076 от 04.03.2022 г. по адм. д. № 8715/2021 г., VI отд. на ВАС)

От друга страна в разпореждането № 214-00-12686-1/04.12.2017 г. /л. 32/ за отпускане на парично обезщетение за безработица е отразен осигурителен стаж за периода след 31.12.2001 г. - 11 г. и 9 месеца, както и осигурителен доход за периода от 01.11.2015 г. до 31.10.2017 г. – 28 218,32 лева. В хода на административното производство не е изяснено по какъв начин фактът, че лицето не е било осигурено през периода 06.11.2017 г. – 27.11.2017 г., се е отразил на изпълнението на условията по чл. 54а, ал. 1, т. 1-3 от КСО и правото на парично обезщетение за безработица или неговия размер. Следва да се отбележи също така, че по делото от жалбоподателя е представена трудова книжка, видно от която същият е престириал труд в „Скорпио ойл транспорт“ ООД през периода от 19.03.2014 г. – 20.03.2017 г., както и в „Трейднет Варна“ ЕООД 20.03.2017 г. – 27.10.2017 г., като е приложен и трудов договор /л. 121/. Трудовата книжка, съгласно трайно установената съдебна практика, е официален свидетелстващ документ, който се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно отразените в нея факти и обстоятелства, касаещи трудовата дейност на работника/служителя. Ответникът в настоящото производство не е оспорил по реда на чл. 193 от ГПК посочените в нея данни, поради което по арг. от чл. 179, ал. 1 от ГПК съдът следва съобрази отразените в нея обстоятелства свързани с трудовата дейност на М. М..

С оглед доказателствата за наличие на осигурителен стаж относим към изпълнението на условията по чл. 54 а, ал. 1 от КСО и незачетен стаж само за 22 дни, не може да се приеме, че са възникнали материалноправните предпоставки за отмяна на отпуснатото ПОБ, съответно за постановяване на отказ за изплаще на ПОБ и възстановяване на изплатената сума от 6948,38 лева.

Предвид гореизложеното, настоящият състав намира, че обжалваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила - без горестоящият административен орган да е обсъдил в цялост оплакванията в подадената срещу трите разпореждания жалба и без да изясни всички относими към случая факти и обстоятелства и да събере допълнителни доказателства относно изложените в жалбата фактически твърдения. Решението е

постановено при неизяснена фактическа обстановка, което съставлява нарушение на правилото на чл. 35 от АПК, т.е. по отношение на оспореното решение е налице отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК. Съдът намира също така, предвид събраните и ценени доказателства по настоящото дело, че както оспореното решение, така и потвърдените с него разпореждания, са издадени в противоречие и с материалноправните разпоредби на закона - основание за отмяната им и по чл. 146, т. 4 от АПК.

Жалбата се явява основателна, а решението на директора на ТП на НОИ - С. град, както и потвърдените с него три броя разпореждания, следва да бъдат отменени като незаконосъобразни.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски за адвокат, които съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие са заплатени в брой към момента на сключването му и са в размер на 1 200 лева /л. 163/. От страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, което съдът счита за основателно. При прилагане на относимите разпоредби от Наредба № 1/2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения се установява, че хонорарът уговорен между страните надвишава определеното в чл. 8, ал. 2, т. 2 възнаграждение за процесуално представителство за дела по КСО. Във връзка с гореизложеното в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 510 лева, от които 500 лева – адвокатски хонорар и 10 лева – държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1040-21-356 от 17.05.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град и потвърдените с него Разпореждане № 214-00-12686-2 от 04.04.2022 г.; Разпореждане № 214-00-12686-3 от 04.04.2022 г. и Разпореждане № 214-00-12686-4 от 04.04.2022 г. на ръководителя по осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С. град.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град да заплати на М. Я. М., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: